

А името му ако искатъ — *магаре* —
Той го не поведе нѣщо за прилика,
Нѣ защото може високо да выка;
Животнитѣ то с'гласа си да
пропжда,

А лѣва въ засѣда само да ги
хваща. —

Магарито е вездѣ въ гората выкадо,
Сички животни съ гласа си дигадо :
Отъ нѣговый ревъ ся сичко по-
плашило,

Мислили сж, Богъ знай какво е
страшило.

Лъвътъ е докачвалъ и рѣдомъ е
хващаль,

Безъ да ся е нѣгдѣ на далечъ
поклащаль.

Работа се свърши, лъвътъ си
почива,

Ето и магарето къ него отива.

То ся по наблизо до лѣва при-
влѣкло —

Види ловъ грамада и гордо му
рѣкло :

„Познавашъ ли сега, о мой
господине,

„Че сичко това е само отъ мене?“